

Javno pismo profesorice, ki predava na medicinski fakulteti

(pismo so medijem posredovali Mladi zdravniki Slovenije)

Ščuvanje proti zdravnikom je tipično za avtoritarne režime

Odnos družbe do zdravnikov skozi čas je bil vedno spoštljiv. Zgodovinska izkušnja avtoritarnih režimov pa govori o njihovi subordinaciji, podrejanju, saj zdravniki v družbi predstavljajo možganski trust, njeno sol, ki se je ti režimi bojijo in jo zato toliko bolj vzdajo. Pri nas je to z orkestrirano medijsko gonjo proti njim pripeljalo do zapuščanja poklica, odhodov v tujino, slabega interesa za študij in temnih perspektiv. Posledice je pustila tudi epidemija covid. Zato morajo preostali zaposleni nemogoče veliko delati. A tega ne zmorejo več zaradi izgorelosti. Tudi oni bi radi imeli 40-urni delovnik, pa delajo brez petka in svetka, podnevi in ponoči, v stresu in z nenehno odgovornostjo, ob vseživljenjskem izobraževanju, zato zgodaj zbolevaro, žrtvujejo družinsko življenje ... Še posebej visoko ceno plačujejo zdravnice matere in žene, ki ob tem vzgajajo otroke. Ob tem sicer zaradi dežurstev zaslužijo, a so skorajda v suženjskem odnosu z delodajalcem. Tega ne zmorejo več! In zdravniki bodo odšli, ker so se zgarali in razočarali ter nimajo več moči za vztrajanje. Zato je treba urediti delovne pogoje! Podobno velja za srednje sestre, ki so sistemizirane 2 plačilna razreda pod minimalno plačo!

Stanja v javnem zdravstvu se skorajda ne da več kompenzirati! Ščuvanje vlad proti zdravnikom je preizkušena avtoritarna metoda uničevanja zdravstva. Nazadnje je to uspelo venezuelskemu diktatorju Chavezu. Morebiti je to tudi sedANJI namen, da bi zdravstvo razpadlo, vladajoči pa bi ga sprivatizirali, kot so pred tem že slovensko gospodarstvo. Bolniki in zdravstveni delavci so naravni zavezniki, zato je pomembno, da družba ne dovoli politično motiviranega ščuvanja. Sicer se jutri ob boleznih ne bomo mogli obrniti več na nikogar za pomoč.